

Informační systém Masarykovy univerzity

Výsledky průzkumu[IS MU](#) > [Osobní administrativa](#) > [Průzkumy](#)[? Jak funguje aplikace Výsledky průzkumu?](#)**TMV anketa1 15.3.**[? Jak funguje aplikace Výsledky průzkumu?](#)Odpovědi: všechny jen nepřečtenéŘadit dle: otázek respondentů[Zobrazit](#)**TMV anketa1 15.3.**https://is.muni.cz/auth/pruzkumy/odpovedi?id=7184;vypis_odpovedi=1**Jaké byly reakce vašich rodičů na špatnou známku ve škole?**

Pořadí odpovědi	Odpověď
1	Řvaní, zákaz chodit ven, zákaz počítače a mobilu. Kdežto za dobrou známku skoro žádná pochvala ani odměna.
2	Špatné známky jsem nedostávala často. Pokud ano, rodičům to nevadilo. Věděli, že si ji opravím a učivu porozumím.
3	Žádné
4	Byli naštvaní, ale snažili se mě pozitivně motivovat.
5	Bylo jim to jedno
6	Byli v pohodě, ale chtěli, ať si to někdy opravím.
7	Bylo jim to jedno... učím se pro sebe ne pro ně
8	Priste si to opravis
9	Bylo jim to jedno, pětce se většinou zasmáli, za jedničku pochválili, ale vždy tvrdili, že na známkách nezáleží a že je to moje studium.
10	Zákaz televize a pod
11	Dostala jsem nějaký trest.
12	Mě nezajímá co dostali ostatní, mě zajímáš ty.
13	Rodiče moje známky vůbec neřešili, ani dobré, ani ty špatné.

14	Konečně jiná známka než jednička.
15	Nič. Povedali, že sa ajtak učím pre seba.
16	Byli naštvaní, ale věřili, že si to zlepším. Žádné tresty se nekonaly.
17	Naši známky nikdy neřešili. Většinou řekli, spravíš si to příště.
18	Chtěli, abych se látku doučil/a a známku si opravil/a. Ale chápali to, ne každý den je posvícení.
19	Moc se nezajímali o známky celkově.
20	Priste to bude lepsi. Neslo to lip?!
21	Reakce mých rodičů nebyla nijak závažná. Zajímala je především finální známka, ačkoliv i v tomto ohledu byli více benevolentní.
22	Špatných známek nebylo moc, a proto to rodiče nijak zvlášť neřešili, ani mě nekárali.
23	Rodiče mi řekli, že se nic neděje, že si to příště opravím.
24	Za špatnou známku mě napomenuli, moc se jim to nelíbilo.
25	Mamka: jakto ?? Co jsi dělala Tatka: konečně pořádná známka
26	Budme rádi, že to není pětka..
27	ŘEV, TÁHNI SE UČIT!!
28	Špatné
29	Špatné známky jsem neměl/a. :)
30	Rodiče mě vždycky podpořili a povzbudili. Nikdy jsem žádný trest nedostal.
31	Pouze mi řekli, ať si ji opravím.
32	Špatné, měl jsem např. zaracha, do té doby než jsem si to opravil
33	"Historie se neptá"
34	smutek
35	Dokud si to neopravis máš zákaz ...
36	Většinou byli v pohodě. Věděli že se to nestává moc často.
37	Dobré, nikdy mi za špatnou známku nenadávali. To spíše mě osobně to vadilo a byla jsem z toho špatná.
38	Záviselo na četnosti špatných známek, ale většinou negativní, což mě vždy motivovalo špatné známky nemít.
39	Nastvání nebyli, vedeli, že si to opravím.
40	zloba, když jsem byla na ZŠ poté to bylo na mně a mém svědomí :)
41	To nevadí, příště si to opravíš
42	Byli trochu naštvaní, musela jsem si ji opravit.
43	Více mene spatne, ale rozumne. Sedli si se mnou probrali to. Trest nebyl uplne drasticky. Pripadne doucovani
44	Pochopili to.

45	Nebyli zrovna nadšení
46	Upozornili ma aby som si ju opravil a viac to neriešili,
47	Špatnou známku jsem dostávala výjimečně, takže jejich reakce byla, že to nevádí, že si to příště opravím a že se nic neděje.
48	Žádný řev. Byli si totiž vědomi toho, že to byly moje známky, můj život. Když jsem dělala reparát z matematiky, nechali mě v tom „vykoupat“ a bylo to to nejlepší, co mohli udělat. Pak jsem totiž měla vždy vyznamenání.
49	Tatkovci to bylo jedno, mamka mi promlouvala do duše, abych se zlepšila, ale zadne zakazy ani rvani nebyly.
50	Srovnávání se sourozenci, vety typu mas navíc, za to muze ten tvuj blog..
51	Zákaz chodit ven.
52	Hrozné, na základní škole jsem dostala nadáno i za 2... Zákazy ven apod.
53	Hluboke opovrzni pri spatnych znamkach a pri dobrych pochvala.
54	Rodiče mi rekli, že je to jen moje vec jake nosim znamky
55	Rodiče to moc neřešili
56	Vyhrožování, že ze mě nic nebude.
57	Táta: "Už jsem myslel, že nejsi moje."
58	Žádné
59	Mamka mi to vždycky vyčítala proč jsem se nenaučil a naproti tomu táta mámu utěšoval, že on byl horší.
60	Rodičům nevadily špatně známky - říkali, že jde o mou budoucnost
61	V pohodě, žádné zákazy, hádky...doma věděli, že jsem zodpovědná a spíš než výčitky potřebuji podporu
62	Byli naštvání, zlobili se. Ale řekli mi, že je potřeba známku opravit.
63	Zákaz PC, řev :-D a varování
64	Celkem v pohode, casto jsem je nedostavala
65	Jak je to možný? Ty ses neučila? Cos dělala? Tak se běž učit!
66	Časté byly fyzické tresty.
67	Chápavá pokud jsem se učila. Žádné zákazy jen komunikace a domluva.
68	Musíš si to opravit. Tresty zadne
69	Musela jsem si znamku opravit ale zadne tresty.
70	Řekli mi, abych si to opravila
71	Za spatnou známku jsem se mušel ucit s rodiči
72	za 4 byli zklamaní, 5 brali s úsměvem (dostal jsem pouze 2) - známky většinou neřešili.
73	Zklamaní, zákazy.

74	Záleží na situaci. Když jsem dostala špatnou známku a věděli, že jsem se fakt neučila, tak mně nadali a dohlédli na to, abych si to opravila. Měla jsem i předměty, které mně nešly, učila jsem se, chodila na doučování, ale i přesto jsem špatnou známku přinesla. V tomto případě byli moji rodiče shovívaví a stáli při mě, protože věděli, že se snažím.
75	Řekli mi, že se nic neděje a že si to opravím, abych z toho nebyla dlouho špatná. Dobře jsem se učila, takže ty špatné známky nebyly moc často.
76	Špatné známky jsem nemívala. Když už tak chtěli, abych se víc snažila. A že jsem se tomu dost nevěnovala. Za špatnou známku z matiky jsem dostala příklady od taťky.
77	Na špatnou známku (horsi než 1 a 2) byla položena otázka proč není lepší stupeň dále následoval zákaz všech aktivit které mne bavily a narizene učení. Za dobrou známku žádné ocenění nepřišlo
78	Já byla naštvána na sebe ne oni
79	Takto na prava nepojdes!!!!
80	Zdravíme Jirku Libru.
81	Rodiče říkali, že se nedá nic dělat, protože mě znají, že se učím, snažím se a opravím si to. Naštěstí jsem neměla často špatné známky :-). Pokud ale věděli, že jsem se neučila a měla špatnou známku, mě to mrzelo a oni řekli „dobře ti tak!“
82	Nedostávala jsem špatné známky často. Když jsem špatnou známku dostala, tak mi vždy řekli: Konečně něco nového! Ale musíš si to opravit. Nikdy na mě nekřičeli.
83	snažili se mi látku vysvětlit. Byli trpěliví
84	Taťka mě pokáral, zároveň se však zeptal, co mi dělalo problémy a následně mi s tím pomohl. Poté řekl, že příště to musí být 1 nebo 2. Mamka byla naopak klidná a řekla mi, ať si z toho nic nedělám, že to ještě spravím.
85	Většinou nelibost a naléhavé tázání proč jsem dostal tak špatnou známku, případně hrozba, rozhovor o budoucnosti. Nikdy ne fyzické tresty, málokdy zákazy.
86	Zpravidla reagovali dost negativně, většinou došlo ke srovnávání s ostatními žáky a následné překroucení situace ve smyslu "Nás ostatní nezajímají, nás zajímáš jen ty." Když šlo o známku 3 či horší, většinou následoval nějaký trest.
87	Tátovi to bylo jedno, máma zuřila, vyptávala se a deptala mě.
88	Nikdy se na mě nezlobili. Byli sice zklamání, ale vždy to brali tak, že si to příště napravím a budu se sama snažit být lepší.
89	Tiché výčitky, zklamaný obličej a nutnost opravy
90	Většinou byla jejich reakce o poznání větší, než při dobré známce. Například jsem dostala čtyřku z matematiky a čtyři jedničky z ostatních předmětů, ale

	rodiče ty jedničky vůbec nevnímali. Většinou slyšeli jenom na špatné známky. Teprve tehdy nějak zareagovali. Když jsem jim řekla o jedničce, většinou vůbec nereagovali, nebo jen přikývli.
91	Špatné, mamka je učitelka.
92	Dostala jsem "zaracha".
93	Rodiče začali slavit, protože si mysleli, že tato situace nikdy nenastane.
94	když jsem slíbila, že si ji opravím, tak jim to bylo jedno
95	Byli velmi překvapeni.
96	Nebyli nadseni, ale nenadávali mi nikdy..
97	Nic se neděje, příště to bude určitě lepší
98	Křik, nutnost opravit známku.
99	Je to tvoje studium
100	Byly v pohodě :) ja 5 nenosila
101	Co jsi jako delala? Nemáš v ty škole pořad jen chrápat.
102	Moji rodiče mi nikdy nijak nevyčítali špatné známky, vždy mi řekli, že se to může stát a že si to určitě opravím
103	Nadali mi a chtěli vědět proč jsem se nenaučila.
104	Nemohla jsem jít ven a musela se látku doučit. Nikdy mi ale nenadávali.
105	negativní
106	Zklamaně řekli: „Takže letos už to nebude jednička na vysvědčení?“
107	Negativní, byli zklamaní.
108	Nic hroznyho, jen ze se priste musim vic snazit.
109	A co dostali ostatní?
110	Byli zklamaní, pro mne nepříjemný pocit. Chtěli po mne příště lepší výkon. A já se snažila víc, byla jsem smutná sama ze sebe.
111	To si opravíš
112	Já sama jsem většinou měla ze známky špatný pocit, takže mě rodiče spíš uklidnili. Jelikož sami věděli, že nenosím špatné známky pořad. Když už to byla špatná známka na vysvědčení dostala jsem přednášku a nějaký trest.
113	Otázkou: "no to si děláš srandu?"
114	Rodiče byli úplně v pohodě. Nedělali z toho velkou vědu. Jsou horší věci.
115	Nezlobili se, povzbudili mě, protože věděli, že to byl úlet a sama se budu snažit si to opravit.
116	Citové vydírání
117	Keď som dostala prvu petku, mamina ma. pozvaka do cukrarne na zakusok, oslavit to:)
118	Reakce byla taková, že jsem se musel ještě ten den a několik dalších dní na dané učivo podívat. A do doby,

	než jsem měl opět známky lepší v tom předmětu, tak to dále bylo na mně.
119	Reakcie na zlú známku boli len mierne napomenutie a načrtnutie otázky, či som nemohla pre prípravu na test urobiť viac.
120	na příště se nauč a oprav si to
121	žádné
122	Mámu to mrzelo, a snažila se o tom se mnou mluvit..
123	Nic se neděje, můžeš si to opravit.
124	Musím říct, že jelikož jsem měla od první až do deváté třídy na vysvědčení vždy samé jedničky, moc často jsem špatné známky nedostávala, takže reakce rodičů na základní škole byla většinou: "Co se stalo? No nevádí, příště si to opravíš." nebo "To je škoda, ale příště to bude určitě zas lepší, když se na to trošku podíváš".
125	Reakce rodičů, když jsem přinesla špatnou známku byly celkem klidné. Většinou mi jen řekli, at si to opravím nebo se ptali, proč k tomu došlo, jestli jsem se nenaučila nebo co se stalo, popřípadě se zeptali,zda dané látce nerozumím.
126	Rodiče věděli, že jsem se vždy snažila, takže mě za špatnou známku nekárali. Může se to stát, každý den není úspěšný. Ovšem pokud by se špatné známky opakovaly vícekrát za sebou, tak by mě řekli, že takhle to dál nejde a třeba by se se mnou učili (1. stupeň ZŠ). Jinak jsem se vždy snažila a tudíž jsme takové problémy nemuseli řešit.
127	Moji rodiče byli vždy chápaví a věděli, že ne vždy člověk může mít jen dobré známky. Míkdý mi za špatnou známku nenadávali a vždy se mě snažili motivovat pro lepší úspěchy v budoucnosti a opravu známky.
128	Naším to bylo jedno. Táta učí na gymplu a moc dobře věděl, že se učím pro sebe a ne pro ně. Věděl, že si na to musím přijít sama. A přišla jsem na to. Díky mu za to.
129	Protože věděli, že se učím, pochopili mě. A nedostávala jsem žádné tresty apod.
130	Mnohem horší než moje. Já se docela obával, aby jim to nevádílo, ale oni byli víc v pohodě než já. Dokonce na nich ani nebylo poznat, že by je to zklamalo (pokud je to zklamalo)
Skrýt Celkem 130 odpovědí	